

Sygn. akt IV KK 93/22

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2022 r.,

w sprawie **P. H.**

skazanego z art. 177 § 2 k.k. i in.

wniosków obrońców skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami
wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 15 czerwca 2021 r., sygn. akt III Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w R.

z dnia 29 września 2020 r., sygn. akt III K (...),

p o s t a n o w i ł:
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wnioski obrońców nie zasługiwały na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją, o którym mowa w art. 532 § 1 k.p.k., ma charakter wyjątku od zasady, w myśl której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, chyba że ustawa stanowi inaczej. Przełamanie tej reguły i skorzystanie z dobrodziejstwa względnej suspensywności kasacji jest wprawdzie możliwe, jednak powinno być uzasadnione szczególnymi względami. Przede wszystkim powodem wstrzymania wykonania orzeczenia jest to, by waga zarzutów wymierzonych przeciwko prawomocnemu orzeczeniu była na tyle znacząca, że wręcz w polu widzenia rysuje się

ewidentna perspektywa uznania kasacji za zasadną. Na obecnym etapie badania kasacji, bez przesądzania o ostatecznym wyniku jej rozpoznania, nie można mówić o tym, że prawdopodobieństwo jej uwzględnienia jest na tyle wysokie, iż wręcz graniczy z pewnością.

Okoliczność, że skazany podczas odbywania kary pozbawienia wolności nie będzie miał możliwości wykonywania swojej pracy zawodowej, stanowi zwyczajną, typową dolegliwość związaną z odbywaniem kary pozbawienia wolności; jako taka może być podstawą do ubiegania się o odroczenie wykonania kary albo uzyskanie przerwy w jej odbywaniu w ramach postępowania wykonawczego.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej orzeczenia.